

AQUELLS HOMES BONS

Enric Ciurans

Visitando al Sr. Green, de Jeff Baron. Versió: F. Masllorens i F. González del Pino. Adaptació: Bernardo Sánchez. Intèrprets: Juan José Otegui i Pere Ponce. Escenografia i vestuari: Ana Garay. Il·luminació: Juan Gómez Cornejo. Música original: Yann Díez Doyzy. Direcció: Juan Echanove. Coproducció de Pentación, La Llave Maestra i Teatre Romea. Teatre Romea, 12 de gener de 2007.

Tres elements centren *a priori* l'interès d'aquest espectacle: d'una banda, arriba un text llargament ovacionat als escenaris nord-americans i europeus; dos actors amb una excel·lent trajectòria ofereixen un duel interpretatiu molt intens i ple d'atractius, i, finalment, aquest muntatge significa el debut com a director d'un dels actors més carismàtics de l'escena espanyola.

Visitando al Sr. Green, de Jeff Baron, és una peça teatral estrenada fa deu anys a Broadway que ha tingut una llarga vida als escenaris de tot el món, i ha estat representada amb èxit a més de vint països. Explica com la trobada fortuïta entre dues persones amb unes realitats i unes personalitats absolutament diferents acaba transformant les seves vides. Un conte moral que se centra en la figura del vell jueu que dona títol a l'obra, visitat setmanalment per manament judicial per un jove homosexual que l'atropellà. El jove de seguida s'interessa per la solitud i l'abandonament en què viu el vell Sr. Green. La causa d'aquesta solitud és la mort recent de la seva dona i la seva actitud envers la seva única filla, a la qual repudià per haver-se casat amb un home no jueu. El que no sap el vell Sr. Green és que durant tots aquells anys la seva esposa ha mantingut contacte regular amb la seva filla, d'esquena a ell, en un acte d'amor que desconcerta el vell jueu, cada vegada més insegur en les seves conviccions, i més comprensiu i tolerant amb el jove que representa tot allò que rebutja: la manca de fe i l'homosexualitat. Dues generacions i dos temperaments enfrontats i finalment units en un final en què l'amistat i la reconciliació triomfen. Un text, doncs, amb una pregona voluntat de reconciliació, de triomf de l'entesa per damunt dels molts conflictes que separen els éssers humans, per culpa de les creences religioses o les inclinacions sexuals. Hi ha, també, una clara filiació del text a la ciutat de Nova York i el món jueu de la metròpoli nord-americana, que està ben palesa en la versió presentada al Romea.

Confegida a partir d'un seguit d'escenes que tenen lloc a l'apartament del Sr. Green, la peça té un dinamisme intern que esdevé la clau de l'èxit. Una peça de lluïment per als actors, de la qual saben treure profit tant el veterà Juan José Otegui, en el paper del Sr. Green, com l'actor català establert a Madrid, Pere Ponce, en el del jove Ross Gardiner. Dos rostres molt populars que saben aportar la seva qualitat interpretativa al servei d'aquest text, un tant edulcorat, però tanmateix destinat a l'èxit. Juan José Otegui s'apropia de l'espectacle amb la seva presència i

veu característica, acompanyat d'un Pere Ponce que a mesura que avança l'espectacle guanya intensitat interpretativa.

La direcció de l'espectacle significa el debut en aquests afers de Juan Echanove, home de teatre, cinema i televisió, cada vegada més vinculat al Teatre Romea, i que sembla encaminar la seva trajectòria també darrere de les bambolines. La seva direcció no té trets específics remarcables, i es mou dins la correcció del plantejament escenogràfic i la vivesa dels ritme del muntatge que no decau en cap de les dues parts en què està dividit l'espectacle.

En definitiva, ens trobem davant d'un bon espectacle per les raons exposades a l'inici. Un text de Jeff Baron, que tot i la moralitat que destilla, esdevé pel seu ritme i claredat expositiva una veritable lliçó de teatre. Uns intèrprets que posen la seva gran categoria com a artistes al servei d'aquest text, i dels quals destaca el treball de Juan José Otegui, en un paper que li està fet a la mida. Finalment, el ja esmentat debut com a director de Juan Echanove, que obre les portes a col·laboracions futures amb el Teatre Romea com a director escènic. Tot això, en un espectacle en castellà que té com a objectiu últim fer més efectius els vasos comunicants que han de vincular els escenaris de la capital de l'Estat amb l'escena barcelonina.